

bør kunne gennemføres ved lov, og den giver i realiteten miljø- og energiministeren en ganske unormeret kompetence til at standse al indvinding med 10 års varsel. Da bestemmelsen i øvrigt forekommer overflødig, foreslås det, at den udgår.

Stk. 5, der herefter bliver stk. 4, foreslås omformuleret, således at ministeren ikke overlades et ganske unormeret skøn med hensyn til at ændre eller tilbagekalde en tilladelse efter § 20, stk. 1. I forvaltningsretlig henseende betragtes tilbagekaldelse som et væsentligt indgreb i borgernes rettigheder, og der kan af den forvaltningsretlige litteratur udledes en række kriterier for, hvornår en offentlig myndighed i særlige tilfælde kan gennemføre en sådan tilbagekaldelse. Det forekommer på denne baggrund aldeles ubegrundet, at ministeren i relation til tilladelser, der danner grundlag for meget betydelige erhvervsmæssige investeringer, skulle være beføjet til at gennemføre en hel eller delvis tilbagekaldelse uden nærmere normering. Den foreslåede formulering må af retssikkerhedsmæssige grunde udgøre den absolut minimale normering af ministerens kompetence i denne henseende.

Til nr. 9

Den foreslåede ændring er alene en konsekvens af den nye formulering af § 19.

Til nr. 10

Lovforslagets § 44, stk. 7, forlænger forældelsesfristen for strafansvar for overtrædelse af lovens bestemmelser til 5 år. Forlængelsen ses alene begrundet i, at en tilsvarende frist gælder for visse miljølovsovertrædelser, og at den kan være hensigtsmæssig af administrative grunde, idet den giver mulighed for en længere sagsbehandling i forbindelse med efterforskning af mulige strafbare forhold. I betragtning af, at erhvervet løbende overvåges, løbende skal rap-

portere til offentlige myndigheder og er underkastet en streng tilladelsesordning, forekommer det ikke retssikkerhedsmæssigt klædeligt, at myndighederne skulle have behov for en særlig forlænget sagsbehandling i forbindelse med straffesager, hvis antal i øvrigt under den gældende lovgivning har været ganske ubetydeligt. Den forlængede forældelsesfrist ses kun at varetage ikke-beskyttelsesværdige hensyn, nemlig hensynet til tilsynsmyndighedens mulighed for langsommelig sagsbehandling. Da dette hensyn med lovforslaget varetages på bekostning af retssikkerheden, foreslås det, at stykket udgår.

Til nr. 11

Tilføjelsen i 1. pkt. er en konsekvens af den nye affattelse af § 22.

Ændringerne i 3. pkt. er en konsekvens af den ændrede formulering af § 24.

Til nr. 12

Den med ændringsforslaget foreslåede affattelse af stk. 6 tilstræber at sikre, at allerede godkendt indvindingsmateriel fortsat lovligt vil kunne anvendes i medfør af tilladelser udstedt efter § 20 og § 22. Lovforslagets bestemmelser i § 3, stk. 6, udgår, idet denne overgangsordning i øvrigt efter ændringsforslaget er overført til § 22, hvormed der udlægges et samlet indvindingsområde for indvindere, der har opnået tilladelse under den hidtil gældende lovgivning.

Til nr. 13

Ændringsforslaget sikrer, at erhvervet frem til den 1. januar 2007 kan fortsætte med at suge mindre mængder af sand fra havbunden i overensstemmelse med bestemmelserne i bekendtgørelse nr. 168 af 12. marts 1990 om indvinding af sand fra havbunden til anvendelse ved større opfyldnings- og kystfodringsopgaver.